

BROSZURA INFORMACYJNA MINISTERSTWA

Materiał został przygotowany w ramach projektu *"Ministerstwa Uczące Sie"*.
Projekt jest współfinansowany przez Unię Europejską, ze środków Europejskiego Funduszu Społecznego.

1 Opis praktyki

Istotą praktyki jest opracowanie broszury informacyjnej w atrakcyjny i przystępny sposób prezentującej najważniejsze informacje na temat ministerstwa, jego struktury, strategicznych obszarów działań oraz bieżących wyzwań. Głównym celem praktyki jest regularne ujednolicanie i rozpowszechnianie wiedzy o organizacji oraz rozpowszechnienie wśród pracowników umiejętności atrakcyjnej, graficznej prezentacji najważniejszych aspektów własnej pracy.

Broszura informacyjna powinna mieć formę krótkiej publikacji prezentującej misję, wizję, strategię i strukturę organizacyjną ministerstwa. Każdy departament współtworzy publikację przez opisanie i zilustrowanie zakresu swojej własnej działalności w ramach jednej do dwóch stron. Główną odpowiedzialność za przygotowanie i proces publikacji broszury spoczywa na sekretariacie, jako głównym organie koordynującym działania ministerstwa. Publikacja może być uzupełniona o informacje kontaktowe oraz historię organizacji. Broszura powinna być regularnie (najlepiej co rok) uaktualniana i dostępna zarówno w formie papierowej jak i elektronicznej.

Warunkiem sukcesu praktyki jest jej regularność oraz realizacja z wykorzystaniem wyłącznie wewnętrznych zasobów ministerstwa, w celu minimalizacji kosztów i maksymalizacji jej pozytywnego wpływu na wiedzę o organizacji.

2 Powiązanie praktyki z MUS (mechanizmem uczenia się)

Praktyka dotyczy Infrastruktury oraz Procedur i zwyczajów.

Praktyka wpływa na Impulsy (poprzez rozpowszechnianie informacji o bieżącej działalności ministerstwa), Refleksję (poprzez współtworzenie broszury przez członków organizacji) oraz na Wiedzę (szczególnie strategiczną i operacyjną).

3 Poziom organizacyjny, na którym wdrażana jest praktyka

Praktyka powinna być wdrożona na poziomie ministerstwa w celu zachowania spójności formy i treści materiałów informacyjnych. Jednostką odpowiedzialną za realizację praktyki powinien być sekretariat ministerstwa.

4 Zalety i ograniczenia praktyki

Praktyka wydaje się być możliwa do wdrożenia przy minimalnych kosztach, tym bardziej, że większość informacji już znajduje się na stronach internetowych ministerstw. Główną zaletą praktyki będzie regularne systematyzowanie oraz atrakcyjne graficznie zaprezentowanie esencji pracy poszczególnych departamentów, które może przyczynić się do głębszego zrozumienia ich roli i obowiązków zarówno wewnątrz ministerstwa jak i poza nim. Głównym wyzwaniem jest atrakcyjna i przejrzysta forma graficzna (wykresy, ilustracje, zdjęcia) oraz zwięzłość i zrozumiałość treści.

Źródła

Wywiady MUS – Tokio 2012 r.

Cytując ten materiał prosimy podawać następujące źródło: Olejniczak T. (2012) "Doświadczenia administracji japońskiej" w: Mazur S., Płoszaj A. (red.) *Wspieranie mechanizmu uczenia się w organizacjach publicznych. Doświadczenia międzynarodowe*, Warszawa: Scholar

Załączniki

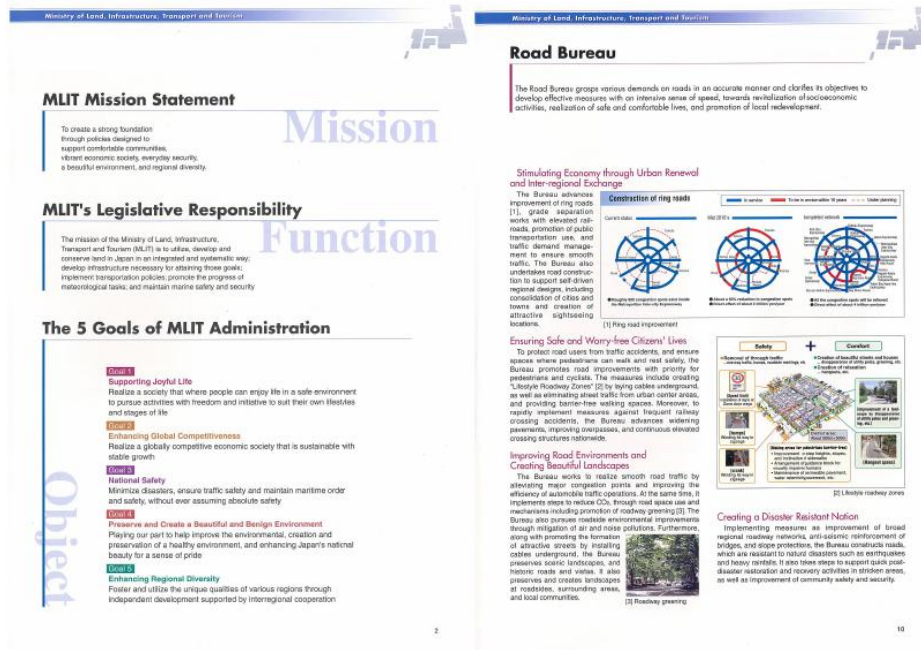
Rycina 1 Okładka i przykładowa strona broszury Ministerstwa Rolnictwa, Leśnictwa i Łowisk

Źródło: Angielska broszura japońskiego Ministerstwa Rolnictwa, Leśnictwa i Łowisk

<http://www.maff.go.jp/e/index.html>

Rycina 2 Przykładowe strony z broszury Ministerstwa Infrastruktury, Transportu i Turystyki

Źródło: http://www.mlit.go.jp/com/brochure_of_mlit.html

Cytując ten materiał prosimy podawać następujące źródło: Olejniczak T. (2012) "Doświadczenia administracji japońskiej" w: Mazur S., Płoszaj A. (red.) *Wspieranie mechanizmu uczenia się w organizacjach publicznych. Doświadczenia międzynarodowe*, Warszawa: Scholar